U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **A. Z.,** proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Přijímací středisko Zastávka,** se sídlem Havířská 514, Zastávka, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2013, č.j. CPR-630/ČJ-2013-931200-SV,

takto:

Věc se **postupuje** Krajskému soudu v Brně jako soudu věcně a místně příslušnému.

Odůvodnění:

[1] Dne 19. 12. 2013 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno poštou podání žalobce označené jako „Kasační stížnost proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně, č. j. CPR-630/ČJ-2013-931200-SV ze dne 5. 12. 2013“, s žádostí o ustanovení zástupce.

[2] Z podání vyplývá, že se žalobce u Krajského soudu v Brně domáhal zrušení zamítavého rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky ze dne 5. 12. 2013, č. j. CPR-630/ČJ-2013-931200-SV ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany dle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Jako osobu žalovanou označil žalobce Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky, P.O. Box 21/OAM, 170 34 Praha 7.

[3] Z obsahu dokumentů přiložených k tomuto podání však vyplývá, že rozhodnutí pod č. j. CPR-630/ČJ-2013-931200-SV bylo vydáno Policií České republiky v přijímacím středisku Zastávka, a proto byl tento správní orgán v záhlaví tohoto usnesení uveden jako osoba žalovaná, a to v souladu s rozhodnutím rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56 (publ. pod č. 534/2005 Sb. NSS, přístupný též na www.nssoud.cz): „*V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. však osoba žalovaného není určena tvrzením žalobce, ale kogentně ji určuje zákon. Sám soudní řád správní v obecném ustanovení § 33 odst. 1 praví, že odpůrcem (žalovaným) je ten, o němž to stanoví zákon. Na toto ustanovení potom navazuje § 69 s. ř. s., podle něhož je v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle dílu prvního hlavy druhé části třetí správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Je tedy věcí soudu,*

aby v řízení jako s žalovaným jednal s tím, kdo skutečně žalovaným má být, a ne s tím, koho chybně označil v žalobě žalobce.“

[4] Dle zjištění Nejvyššího správního soudu nebyla dosud ke Krajskému soudu v Brně ve věci uvedené spisové značky podána žádná žaloba, a tudíž Krajský soud v Brně ve věci nevydal žádné rozhodnutí. Z obsahu předložených dokumentů lze dovodit, že ve věci dosud nerozhodoval ani jiný soud.

[5] Podle § 7 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozd. předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení o správní žalobě věcně příslušný krajský soud. Podle § 7 odst. 5 s. ř. s. byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému. Z obsahu podání vyplývá, že žalovaným má být Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Přijímací středisko Zastávka. Žalovaný má sídlo v Zastávce u Brna a místně příslušným pro projednání žaloby je tak Krajský soud v Brně (§ 7 odst. 2 s. ř. s.).

[6] Nejvyšší správní soud proto věc postoupil tomuto soudu podle § 7 odst. 5 s. ř. s. Příslušný krajský soud již samostatně posoudí, zda jde o žalobu, kterou je možné za dané situace projednat, případně učiní příslušné úkony k odstranění pochyb o jejím obsahu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 9. ledna 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu